

stort Tilskud til de Fattiges Kasse; men det blev jo inod min og Fleres Anskuelse staaet fast ved Kommunalloven, at der af Kommunernes Kasse kan gives Tilskud dertil, og det nytter altsaa ikke at disputere derom. Men een Ting vil jeg dog berøre overfor den ærede Conseilpræsident, og det er med Hensyn til, hvorvidt det vil være en virkelig Udgift at tage Penge af Kommunens Kasse til de Fattiges Kasse og udbete dem til Trængende. Et tror jeg dog, vi maa kunne blive enige om, og det er, at dette maa absolut blive en forstørret Udgift. Jeg skal vel vogte mig for at udtale mig herimod. Jeg misbilliger slet ikke, at det bliver en forstørret Udgift, men jeg gjør blot opmærksom paa, at i trange Tider for Kommunen bliver det en forøget Udgift; thi det er en Selvfølge, og det kan og skal ikke blive anderledes, end at en hel Del af dem, der understøttes af de Fattiges Kasse, ikke vilde falde Kommunen til Byrde, om de mistede denne Understøttelse. Der er saa mange ærefjære Folk blandt dem, der understøttes af de Fattiges Kasse, der, om de end skulde lide nok saa stor Nød, ikke vilde forlange Hjælp af Fattigvæsenet. Det er Noget, vi Alle maa være enige om, og det, tror jeg, maa dog give et lille Vink om, at denne Understøttelse, uddelt gennem de Fattiges Kasse, maa betragtes som en forøget Udgift. Jeg skal ikke udbrede videre om den Ting. Jeg har, saa vidt jeg veed, ikke en Gang endnu sagt, hvorledes jeg vil stemme. Jeg forholder mig egentlig mere neutralt til de to Bevillinger. Jeg har kun sagt, at det forekommer mig, at Nr. 2 kunde gjøre fuldt saa stor Tjeneste omkring i Landet, som Nr. 1 vil gjøre, og jeg udtalte derfor, at der kunde være Noget, der talte for, at begge Bevillinger bleve vedtagne.

Finantsministeren: (Estrup): Jeg glemte før, da jeg havde Ordet, overfor hvad det ærede Medlem for 9de Kreds (N. Rasmussen) har gjort gjældende, nemlig at der, i det Mindste ham bekendt, endnu ikke fra nogen Kommune har fundet nogen Udtalelse Sted om, at der er Arbejdsløshed tilstede, at bemærke, at der neppe gaar nogen Dag, uden at der indkommer Andragender fra Kommuner om Laan i Henhold til Ministeriets Cirkulare, og at ganske vist en Del af disse Laan søges under den urigtige Forudsætning, at Laanene kunne faas paa meget lang Tid og til Gjennemsførelsen af Foranstaltninger, som ikke særlig have Noget med den nuværende Arbejdsløshed at gjøre, men at der ogsaa er en Del af disse Laan, der utrykkelig betegnes som søgte dels for at kunne afhjælpe Arbejdsløshed ved at lade foretage Arbejder i Kommunerne, dels for at kunne understøtte de Fattiges Kasse i Kommunerne. Det forholder sig altsaa ikke, som det ærede Medlem mente, at Landets Kommuner gjennengaaende ere af den Formening, at der ikke er nogen Arbejdsløshed tilstede, og at

der ingen Grund er til at søge Arbejdsløshedens Følger modvirkede.

N. Rasmussen: Ja, det er jo meget vigtige Oplysninger, vi hørte af den ærede Minister, og det er selvfølgelig Noget, jeg ikke kunde være bekendt med. Min Antydning gif navnlig ud paa, hvad vi se i Bladene, og deri har jeg i det Mindste ikke truffet Meddelelse om, at noget Kommunalraad har vedkjendt sig ved en Beslutning, at der er Arbejdsløshed tilstede. Hvad der kommer ind til den ærede Minister, er jo ogsaa ubekjendt.

Nielsen: Jeg var forhindret fra at være tilstede ved dette Lovforslags første Behandling her i Thinget, men jeg har af Tidenden gjort mig bekendt med de Udtalelser, som ere faldne, og jeg kan i det Væsentlige slutte mig til de Ytringer, som ere fremkomne fra de Medlemmer, der have haft Betænknelighed ved disse Poster, som netop nu her ere under Forhandling. Jeg har dog fundet en Opfordring til at bede om Ordet for nogle Udtalelser, som, om de end ikke kunne være relevende i Sagen, dog fremtrænge sig hos mig med Hensyn til det Forhold, hvori jeg i min Stilling saa ofte har staaet og altid staaer til saadanne Sager, som de ommalte Poster navnlig angaa. Det er de kommunale Forsørgelses- og Fattigsager. Jeg har derfor ønsket blot at udtale nogle saa Ord med Hensyn til de to Poster i Tillægsbevillingsloven, Regjeringens Forslag om Laan af 1 Million til Kommunerne og det fra Folkethinget fremkomne Forslag om en Gave til de Fattiges Kasser af 1 Million. Begge Forslag støtte sig paa en Forudsætning om Arbejdsløshed og om Dyrtd. Det har tilstrækkeligt viist sig ved alle de Udtalelser, der ere faldne, at det er meget vanskeligt at sige, og endnu vanskeligere at konstatere, hvorvidt der maatte være Arbejdsløshed tilstede, og navnlig hvorvidt den maatte være tilstede i en saadan Udstrækning, at den kræver særlige Foranstaltninger fra Regjeringens Side. Jeg har ikke haft Leilighed til at erfare, at nogen saadan særlig Arbejdsløshed findes i de Kredse, som jeg nærmest staaer i Berøring med. Jeg maa saaledes sige, at jeg ikke tror, at der er nogen fremtrædende Arbejdsløshed, men jeg maa præcisere, at jeg siger, jeg tror, det er ikke nogen Bide. Det har, som sagt, ved Udtalelser her viist sig, at man staaer noget usikkert overfor, hvad man skal antage i denne Retning, men det kan jo nok være, at der paa enkelte Steder kan findes Arbejdsløshed. Jeg maa undtage fra mine Udtalelser særlig Kjøbenhavn, og jeg maa undtage særlige Steder, hvor en temporær Arbejdsløshed kan være opstaaet ved Nedlæggelse af større Instituter, større Arbejdsinstituter, større Fabrikker. Vi vide jo nok, at det i den senere Tid har